

ГАЗЭТА ВЫХОДЗІТЬ РАЗ У ТЫДЗЕНЬ — ЦАНА 30 Н. ФЭН.

**LE JOURNAL BIELORUSSIEN
"LA PATRIE"**

DIE WEISSRUTHENISCHE ZEITUNG „DAS VATERLAND“

**THE WHITERUTHENIAN NEWSPAPER
“THE FATHERLAND.”**

Nº 34 (420)

Нядзеля, 7 верасьня 1958 г.

ГОД ВЫДАНЬЯ 12

Пэкін ня ёсьць больш сатэлітам Масквы

Ім ёсьць што хаваць...

Съвет сочыць з напружаньнем за выпадкамі ў калідоры Фармозы й чакае канчальнае развязкі ў страху й нягтү-насьці: прывядуць яны да камуністычнай інвазіі Фармозы й тым самым да выбуху збройнага канфлікут між камуністычным Кітаем і Амэрыкай, ці, на-адварот, Пскін, пераканаўшыся аб на-важанацьці Амэрыкі датрываць ейныя забавязаныні, далзеняя Чан-Кай-Шэку, будзе змушаны часова адмовіцца ад сваіх агрэсывных намераў. Гэтае пытанье, у сяю чаргу, родзіць іншае, яшчэ больш грознае: ці ў выпадку першым, калі дойдзе да збройнага канфлікут між Кітаем і Амэрыкай, будзе ён зълякалізаваны, ці перародзіцца ў трэйцю съветавую вайну? Гэта апошняе будзе, реч ясная, залежыць вылуччна ад таго, ці ў выпадку збройнага зудару між Кітаем і Амэрыкай у ваенны канфлікт актыўна й беспасярдна ўмішаецца й Савецкі Саюз, ці абмяжуецца толькі да маральнага й палітычнага падтрыманья свайго саюзніка ды ўспамаганья яго сваёй зброяй і «ахвотнікамі»?

Каб развајышц, як сълед, усе гэтыя скампілакаваныя пытаныні, неабходна кінучь вокам на кітайска-савецкія ўзаемадачынені ў недалёкай мінуласыці й сучаснасьці ды вызначыць ролю, якую ў камуністычным блёку дзяржаваў і ў съветавым камуністычным руху адыг-
ывае сяняння чырвоны Кітай.

Камуністична Москва має перед собою дзяўле галоўныя мэты. Гэта правядзеньне съветавай пралетарскай рэвалюцыі дзеля запанаванья ў цэльм съвеце камуністичнае систэмы — з аднаго боку, і загарантаванье кіраўнічае ролі Москвы ў съвеставым камуністичным руху — з другога. Першая мэта выплывае зь ідэялігічнае дактрыны камунізму, а другая мае свае глыбокія каўэрні ў традыцыйным расейскім імперыальізме.

Выходзячы з гэтых прынцыпаў, незраўнаны стратэг расейскага камунізму Сталін ня вельмі жадаў у свой час перамогі камунізму ў Кітаі, баючыся, што гэтая вялізарная краіна, стаўшыся камуністычнай, можа не падпрадкаўвацца Маскве й пайсці собскай дарогай або будзе дамагацца супольнага з Масквой кіраўніцтва съветавым камуністычным рухам. Таму Сталін съведама імкнуўся стварыць такую сітуацыю, пры якой камуністычны Кітай ня змог-бы стацца съветавай магутнасціяй. Пазней зь югаслаўскіх жаролаў стала ведамым, што ў 1946-47 гг. Сталін намагаўся съхліць кітайскіх камуністых спыніць наагул змаганьне супраць Чан-Кай-Шэка. Толькі дзякуючы ўпорыстасці Мао-Тсэ-Тунга камунізм у Кітаі дасягнуў поўнае перамогі. Але Сталін па стараўся змучанаму й вычарпанаю пераможніку накінць такія ўзаемныя дагаворы й забавязаньні, якія стваралі трывалую гаспадарскую, палітычную й мілітарную залежнасць Кітаю ад Масквы.

Сталінскі спадкемнік Хрущчоў, шукаючы апорышча ў камуністычным Кітая дзеля замацавання свае ўлады, ня толькі зліківдаў савецкія ваенныя базы ў Порт Артуры, але й наагул ахвотна развязаў на карысць Кітая на-кінутыя яму Сталінам дагаворы ў зававязанні. Першча паездка Хрущчова ў Булганіна ў Пэкін восеньню 1954 году сталася нагляднай азнакай новага курсу кітайска-савецкіх узаємадачынен-
ніяў.

Кітай ёсьць і доўгі час яшчэ будзе ў гаспадарскай залежнасці ад Савецкага Саюзу. З кожнага гледзішча моцна ад-сталая краіна, якой ёсьць Кітай, распачала прысьпешаную індустрыйлізацыю, што вымагае вялізарных капіталаў. Здабыць іх шляхам зыніжэння кан-сумпцыйнае ўзроўні собскага насель-ніцтва, як гэта рабіў Савецкі Саюз у пэ-рыяд сваей індустрыйлізацыі, няма маг-таемасці, бо кансумпцыйная ўзроўня кі-тайскага насельніцтва і так вельмі ніз-

тетаму на цьвітаць між сабою. Ад гэтай дактрыны быў змушаны, аднак, хутка адмовіца й вярнуцца да артадакскай догмы ста-лінскага камунізму. Гэты хуткі паварот быў падыктаваны дэзвюма галоўнымі прычынамі. Злагаджэнне палітычнага курсу пацягнула за сабой далёка йду-чыя рэвізіяністичныя тэндэнцыі ўнутры краіны, галоўна сярод інтэлектуалістых і студэнцкай моладзі, што ў далейшым выніку падміноўвала дыктатуру ў Кітаі. З другога боку, Мао-Тсэ-Тунг пабачыў, што лібералізацыя палітычнага курсу ў усходняз'ярапейскіх сатэлітаў і аслабленне іхнае залежнасці ад ма-скоўскага цэнтра змушае Савецкі Саюз ня толькі зъменшыць эканамічную экспляатацію гэтых краінаў, але яшчэ на-беть самому даваць ім гаспадарскую по-мач за кошт помачы, якая ішла ў чыр-ны Кітай.

Тунг вы-
ароньніка
му». Мэ-
штіто аста-
налі ў сту-
р Чу-Эн-
аву з мэ-
наў. Гэта
татарскіх
дзяржа-
палітыч-
таных.
1957 году

ны Кітай.

Гэта ўсё й спрычынілася да таго, што Пэкін цяпер зьяўляецца зацятым ворагам рэвізіянізму ў камуністычным лягеры, а ў міжнародных дачыненіях станоўнікам завайстэрэння халоднай вайны й як найбольшай ізаляцыі ад Захаду. Гэтыя свае палітычныя тэндэнцыі змог чырвоны Кітай накінуць і Савецкаму Саюзу. Старпэдаваньне Мао-Тэз-Тунгам канфэрэнцыі на найвышэйшай узроўні, якой вельмі жадаў Хрушчоў, было гэтага беспасярэднім вынікам.

Мао-Тсэ-Тунг стаў на рэвізіяністичныя пазыцыі супраць сталінскага курсу й абвесецы ў сябе ў Кітаі г. зв. дактрыну «ста красак», што могуць свабодна рась- Заходняя прэса правільна адцеміла, што апошніяе наветаныне Хрущчовам Пэкіну было свайго роду камуністычнай канфэрэнцыяй «на найвышэйшай уз-

ізму ады- Інакш і быць ня можа. Такую пазы- і нацыянальнага вызвалення

Як і кожны год, сёлета мільёны ту-
рыстых у вольным съвеце наведваюць
шыя краіны і праводзяць у іх свой
длачынак. У гэтым годзе, асаблівым
нагнёсам для наведвальнікаў зьяўля-
ецца Брусе́льская Сусьветная Выстаў-
ка: ужо да гэтага часу яе наведала каля
50 міліёнаў людзей. Маркуюць, што да
аканчніні Выстаўкі, агульны лік на-
ведвальнікаў перавысіць 50 міліёнаў.
Паміж гэтых наведвальнікаў — чу-
кінцы з усіх канцоў свету: з блізкіх
далёкіх краінаў Эўропы, з Азіі, Аф-
рыкі, Паўночнай і Паўдзённай Амэрыкі,
Аўстраліі, Новай Зэляндыі.

Аустралия, Новай Зеланды.

Уся гэтая мілённая маса чужынцаў аведае, зразумела, ня толькі Брусэльскую Выстаўку. Карыстаючы з нагоды, ны пабачаць ня толькі Бэльгію, але й іншыя краіны. На сваім шляху яны не ўстракаюць ніякіх перашкодаў: могуць хадзь, куды хочуць, і аглядадаць, што ім

вой» й устанаўленнем «калектывна-
га краінства» Кітаю й Савецкага Са-
юзу съветавым камуністычным рухам.
Іх членства спатканье Мао-Тсэ-Тунга з Хру-
щовам мела большае значаньне чымся
візэзд 12-ёх камуністычных партый ў
Паскве падчас 40-ой гадавіны кастры-
цкай рэвалюцыі. Тады Мао-Тсэ-Тунг
шчэ афіцыйлна заяўляў, што правава-
рыства камуністычным блёкам нале-
жыцца Савецкаму Саюзу. Камунікат із
пошнягя спатканья з Хрушчовам у

(Заканчэнне на 2-ой бачыні)

даў. Да гэтага, савецкія ўлады асабліва неахвотна даюць візы чужынцам, якія ведаюць хоць адну з моваў народаў СССР. Такім чынам, бальшыня замежных турыстых ужо з гэтага прычыны ня можа мець беспасярднага контакту з грамадзянамі Савецкага Саюзу, і мусіць верыць на слова афіцыйна прыстаўленым да іх перакладчыкам. А ці ім можна верыць на слова, аб гэтым гаварыць лепши на будзем.

Усё-ж некаторым замежным турыстым удаецца абыйсыці «апякуноў» зь «Інттурыста», і яны маюць адносную свабоду руху. Ці тады яны могуць ехаць, куды хочуць? Нічога падобнага! У Савецкім Саюзе ёсьць 13 гэтаў званых «забароненых зонаў» куды ўляжджаць замежным турыстам не дазваляецца. Гэтыя «забароненныя «зоны» абыймаюць прыблізна 6 мілёнаў квадратных кіляметраў, гэта значыць амаль адну трэцюю тэрыторыі СССР! Замежны турысты ня можа, прыкладам, наведаць Літву, Латвію ці Эстонію; ня можа наведаць некаторых раёнаў Заходняе Беларусі, сумежных з Польшчай. Пры гэтым варта прыгадаць цікавы выпадак: у пасыльваенныя гады некаторыя заходнія краіны стараліся навязаць дыпляматычныя сувязі з БССР і УССР. Неадноразовыя заходы гэтих краінаў Масква пакідала без адказу. Скантактавацца-ж беспасярдні зь Міністэрствамі Замежных Справаў гэтих рэспублікаў заходнія дыпляматычныя місіі не маглі, бо сталіцы гэтих на паперы суверэнных дзяржаваў ляжалі... у забароненай зоне!

ізму адышаць за ёрдзів
ізму адышаць за ёрдзів

Сям-там, аднак, сустракающа рэшткі закасцяньнелых абаронцаў старых імпэрыялістычных парадкаў, — рэшткі, якія, дзесяцігодзідзямі жывучы ў свабодзе і дэмакратіі, ды карыстаючы з усіх дабрадзеяйстваў такіх умоваў, ня здолелі зрабіць сваім здабыткам тэй жыццёвай праўды, зь якой не разьмінаеца ніводзін нармальны чалавек. Характэрны прыклад такой закасцянянеласьці — розныя «дзеячы» із старой і новай расейскай эміграцыі. Сваю бацькаўшчыну яны ня могуць уяўіць інакш, як толькі вялікай непадзельнай імпэрыяй. Для іх Расея гэта наагул паніццце, якое ня мае ніякіх акрэсленых граніц. Яна можа заўсёды ў бесканцовасць пашыраць свае валоданні, падпарадкоўваючуцы ўсё іншыя народы, але ніколі звужацца — прызначана паніявленым народам незалежнасць. У гэтым пункце і белы, і чырвоны расейскі імпэ

сьведмля-
ду і адпа-
палітъку
ядвузнач-
оу заход-
шнімі п-
е пытань-
г стала ўва-
асыці. За-
і міністра
тані Лей-
сесії Ге-
лі Задзі-
то гэтыя
янальныя
ць разу-
важнасыці
толькі ў

рыялізм поўнасцю пакрываюцца. Якія-
небудзь зрухі ў бок нацыянальнага выз-
валення нерасейскіх народоў выклі-
каюць у іх аднолькавыя пратэсты, аб-
грунтаваныя амаль дакладна тымі са-
мымі аргументамі. Прыгадаем для прык-
ладу рэакцыю савецкай і расейской
чорнасоценскай прэсы на сёлетніе
святкаваньне ў Злучаных Штатах са-
ракавых угодкаў абвешчаныя незалеж-
насці Беларускай Народнай Рэспублікі,
аб чым ужо пісалася ў «Бацькаўшчыне».

Нацыянальна-вызвольны рух харак-
тэрны ія толькі для некамуністычнага
свету. Зь німеншай сілай ён нуртуе ў
камуністычным блёку і ў самым Савец-
кім Саюзе. Ня гледзечы на тое, што тут
ён брутальная здушваецца, у першыя над-
ходныя моманты праца расцягнулася і

10-115-1

二三

Восьмы Кангрэс «Царква ў бядзе»

Ад некалькіх гадоў невялікі немецкі гарадок калі Франкфурту — Кэнгіштайн — стаўся ведамым на ўесь сьвет того, як чарга даходзіла да Беларусі, ды і вось за сцэну зайтраў гармонік. Акадэмічны дапамагава дзеянасці для узрастаў той настрой, які цяжка выка- зваць словамі. Вось съціхла рэча съпеву тыры пары юнаку і юнаку у беларускі народ. Хвіліна маўчаныя рускіх народных вопратак, выконава- і съвятар голасна рэчыту: «Господзе, ючи беларускі народны танец «Крыка-зытій» над беларускім народам, які чок». Наступна адсыпвалі песеньню «Люб-першыя стаўся ахвяраю бязбожнага ба- лышавізму і, іскусныя цяжкі крыж пе- ленны іншых нацыянальных груп», а раследу, складае нязылічныя ахвяры перад канцом беларуская моладзь яшчэ раз вернасць Тваймі съвятам запавегам, раз зывілася на сцене, выконаваючы Міласэрны Божа, прымі гэтыя ахвяры славутую «Лявоніху». Пасля гэткіх пашы беларускім народу волю і выступленыя паволі апаражнялася за- мір!» А далей, як звычайна. Толькі ў лі, і ўсе ўздельнікі яшчэ да позна ўна- гаты час, як съпевалі ўсе прысунтыя молітву за Беларусь, хацяліся загля- нуць на ваблічныя суродзічу, але ў цар- кве было прытушана съвятая, і навет съпевалі ѹ танцавалі.

Вось у гэтым Кэнгіштайні сёлета між 30 ліпеня й 3-га жнівня адбыўся ўжо восьмы Кангрэс з удзелам звыш 800 чалавек ад 30-ці народу Еўропы. Азіі й Амерыкі. Між імі — і беларускія дзея- ганы, якія стаўся ўздельнікі кангрэсаў ад 1953 г.

У вадрозненіне ад папярэдніх Кан- грэсаў сёлета колькасць дакладаў была зменшана: іх было прачытана ўсяго пцца. Чыталі даклады спэцыялістія з глыбокім веданнем абмяркоўваних тэ- маў: праф. Фр. Гіпкенс (Франкфурт) «Наступаючыя сілы ў сучасным съве- це»; а. Я. Тома (Парыж) «Сусветная Царква»; праф. К. Штарк (Цурух) «Ка- мунизм на сусветнай арэне»; праф. Г. Мобус (Берлін) «Моладзь — надзея су- светнага камунізму?»; праф. Г. Гляйснер (Ліц) «Нація уклад у новую Еўропу». У дапаўненіне да дакладаў прадстаўнікі народу з-за зялезнэ заслоны зрабілі кароткія інфармацыі аб сучасным рэлі- гійным жыцці ў іхных краінах. Аб рэ- лігійным палажэнні ў падсавецкай Бе- ларусі гаварыў а. Л. Гарош.

Так даклады, як інфармацыі ў вы- ступленыя паслья некаторых дакладаў былі на адпаведна высокім узроўні, але бадайшто вышэйшым за ўсё быў агульны настрой ўздельнікі Кангрэсу. А між ўздельнікамі былі прадстаўнікі амаль усіх пластоў грамадзянства: кар- дыналы (Я. Эм. Фрынгс, Я. Эм. Тіен-Шэнсін), архібіскупы, біскупы, съвята- ры, прафесары, міністры, навукоўцы, работнікі, палітычныя дзеячы, студэнты і моладзь. І ў тым вялікай заслугу арга- нізатарава, што яны патрапілі злучыць так вялікую па сваім грамадzkім і на- цыянальным складзе грамаду ў вадну вялікую сям'ю. Прычынілася да гэтага перадусім супольная молітвы і маства- кія выступленыя, ікімі пераплітаўся даклады. Напэўна ў кожнага ўздельніка Кангрэсу застанецца назаўсёды ў памя- ці малітва за перасльедаваныя народы. У перапоўненай сімінарыйнай царкве перад выступленымі Найсьвяцейшымі Тайнімі чыталацца панямецца кароткія малітвы за кожны народ, потым прад- стаўнікі таго народу адмалілі ў роднай мове «Ойча наш» і «Прывітані будзь», а съследам зэтам усе прысунтыя съпіва- лі благальны заклік прарока Іаіла: «Злытуйся Господзе, злытуйся над Тва- ім народам...» Звычайна ў міжнаро- дных зборках, дзе сходзяцца суседзі, што маюць між сабою нямала розных не- лагоджаных рахункаў, няраз ствараецца напружаны настрой, а тут у гэтай вялікай сям'і, у супольным съпеве, пры супольным перажыванні вялікага гора- ра, стваралася непахісная надзея, што нябесны Айцэц выслухае іхную маліт- ву й накіруе іхнюю долю да лепшае будучыні. Ці траба казаць, як прыемна было адчуць, што і мы — Беларусы — належем да гэтага вялікага сям'я.

Выключную ўвагу Мазураў зъвірну

молітвы за паасобныя народы чыта- ліся ў географічным парадку. І ў меру сцэны. Там адтрымеле мадзірскія мэл- штайн — стаўся ведамым на ўесь сьвет того, як чарга даходзіла да Беларусі, ды і вось за сцэну зайтраў гармонік.

З-за куліса ўскініла сцэну ча- падтрыманыя духовага жыцця між узрэчачамі і асаўбліва прац арганізацію міжнародных кангрэсаў прысьвечаных «Царкве ў бядзе».

Вось у гэтым Кэнгіштайні сёлета між 30 ліпеня й 3-га жнівня адбыўся ўжо восьмы Кангрэс з удзелам звыш 800 чалавек ад 30-ці народу Еўропы. Азіі й Амерыкі. Між імі — і беларускія дзея- ганы, якія стаўся ўздельнікі кангрэсаў ад 1953 г.

У вадрозненіне ад папярэдніх Кан- грэсаў сёлета колькасць дакладаў была зменшана: іх было прачытана ўсяго пцца. Чыталі даклады спэцыялістія з глыбокім веданнем абмяркоўваних тэ- маў: праф. Фр. Гіпкенс (Франкфурт) «Наступаючыя сілы ў сучасным съве- це»; а. Я. Тома (Парыж) «Сусветная Царква»; праф. К. Штарк (Цурух) «Ка- мунизм на сусветнай арэне»; праф. Г. Мобус (Берлін) «Моладзь — надзея су- светнага камунізму?»; праф. Г. Гляйснер (Ліц) «Нація уклад у новую Еўропу». У дапаўненіне да дакладаў прадстаўнікі народу з-за зялезнэ заслоны зрабілі кароткія інфармацыі аб сучасным рэлі- гійным жыцці ў іхных краінах. Аб рэ- лігійным палажэнні ў падсавецкай Бе- ларусі гаварыў а. Л. Гарош.

Так даклады, як інфармацыі ў вы- ступленыя паслья некаторых дакладаў былі на адпаведна высокім узроўні, але бадайшто вышэйшым за ўсё быў агульны настрой ўздельнікі Кангрэсу. А між ўздельнікамі былі прадстаўнікі амаль усіх пластоў грамадзянства: кар- дыналы (Я. Эм. Фрынгс, Я. Эм. Тіен-Шэнсін), архібіскупы, біскупы, съвята- ры, прафесары, міністры, навукоўцы, работнікі, палітычныя дзеячы, студэнты і моладзь. І ў тым вялікай заслугу арга- нізатарава, што яны патрапілі злучыць так вялікую па сваім грамадzkім і на- цыянальным складзе грамаду ў вадну вялікую сям'ю. Прычынілася да гэтага перадусім супольная молітвы і маства- кія выступленыя, ікімі пераплітаўся даклады. Напэўна ў кожнага ўздельніка Кангрэсу застанецца назаўсёды ў памя- ці малітва за перасльедаваныя народы. У перапоўненай сімінарыйнай царкве перад выступленымі Найсьвяцейшымі Тайнімі чыталацца панямецца кароткія малітвы за кожны народ, потым прад- стаўнікі таго народу адмалілі ў роднай мове «Ойча наш» і «Прывітані будзь», а съследам зэтам усе прысунтыя съпіва- лі благальны заклік прарока Іаіла: «Злытуйся Господзе, злытуйся над Тва- ім народам...» Звычайна ў міжнаро- дных зборках, дзе сходзяцца суседзі, што маюць між сабою нямала розных не- лагоджаных рахункаў, няраз ствараецца напружаны настрой, а тут у гэтай вялікай сям'і, у супольным съпеве, пры супольным пережыванні вялікага гора- ра, стваралася непахісная надзея, што нябесны Айцэц выслухае іхную маліт- ву й накіруе іхнюю долю да лепшае будучыні. Ці траба казаць, як прыемна было адчуць, што і мы — Беларусы — належем да гэтага вялікага сям'я.

Выключную ўвагу Мазураў зъвірну

Ня куецца, а плешчацца

(Заканчэнне з 2-ой бачыны)

Дзіёна, сакратар ЦК зноў «адкрыў Амэ- на развязыцё птушкагадоўлі, асаўбліва на Беларусі надворныя, якія прадава- ліся на рынку, бо былі лішнімі ў гаспа- дарцы. Надворныя съвінны (мясныя) зъвічайна купляліся на адкор, а ціпер калгасы прымушаны здаваць іх дзэр- жаве на місце.

Няўдачы ў развязыці ѹ адкорме съві- на. Мясныі съвіні называюцца вадаплаваючай, бо з самай вясны ѹ да зімы яна амаль не патрабуе корму. Але ѹ гэтая галіна папаўненія мясных рэ- сурсаў знаходзіцца на Беларусі ў цік- кім становішчы. Так перадавікі сель- скай гаспадаркі Маладэчынскай вобла- ласці ад імі ўсіх калгасаў забавізлі- ся выгадаваць у гэтym годзе ѹ здача дзяржаве на мяса 748 тысяч галоў птуш- кі, у тым ліку 604 тысячи качак і гу- сей, бо ѹ гэтай вобласці шмат речак і вадаў.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- мест 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Адразу паслья пленуму ў Мядзельскім районе Маладэчынскай вобласці была высланая так званая рэйдавая брыгада. Рэйдавая брыгада складалася з прад- стаўнікоў Маскоўскай газэты «Сельское хо- зяйства» рэспубліканскай — «Звяз- да» і вабласной — «Чырвоны съцяг». Брыгадзе было даручана ўсебакова вы- сыльціліца прычыны такога ганебнага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64 тысячи 800 штук, або 8,5 процентаў падпісанага забавізланы.

Аднак як высьвітлілася на пленуме, забавізланы было падпісаны, а выка- нальне яго пушчана на вей вецер. За- mest 758 тысяч галоў птушкі на першое ліпеня ѹ калгасах вобласці налічваецца толькі 64

